Analize și opinii

Dan Stoica: “Zeul omului din Vest și al statelor pe care el le sprijină prin munca și odihna sa e BANUL”

Acum 25 minute 23 Vizualizari 3 Timp de citire

Cum e să trăiești într-o casă de trișori care se jură că nu fură până când rațele (din gură) ajung pe cale de dispariție.

Zeul omului din Vest și al statelor pe care el le sprijină prin munca și odihna sa e BANUL.

Restul sunt de formă (democrația), pro forma (drepturile omului) sau pur și simplă pentru fraieri (libertatea și derivatele ei, spre exemplu independența, autonomia, de capul tău ș.a.m.d)

Banul este baza intereselor și interesele provoacă acțiuni și pun viața indivizilor în mișcare pe această parte a globului (și nu numai)

Idealurile există dar se opresc la ușa de la care banul face cu ochiul și îți arată ce poate el și nu poate nici un alt vis al omului (sau al omenirii)

Bun. Și ce-i cu asta?

Păi e că uite preotul șef al acestui cult financiar așa de bine înrădăcinat, statul american, ăla care dintr-o semnătură, un enter pe tastatura băncilor centrale sau prin tipărirea monoculturii de bancnote poate să își exercite puterea când și cât vrea, a cam naufragiat în datorii pe care nimeni nu mai vrea să le sprijine.

Cum apar datoriile e simplu: statul cheltuie mai mult decât poate să refiscalizeze din emisia monetară anuală.

Armata, funcționarii (denumiți birocrați), școala (parțial), sănătatea(cât de cât) și chiar cultura (mai deloc) sunt zonele în care banul public este necesar și de folos.

Cu arma în mână și cu democrația ca promisiune în desag se poate jefui din dreapta și din stânga ca să ieși cu balanța de plăți la zero când cei dinlăuntru nu se mai satură să fure numai mărunțișuri.

Averea (marile averi) se uită demult cu jind la puterea statului american și acum s-au decis să ia problema în mână. Adică să fie peste el în ce decide, în ce face și mai ales în ce strânge. Așa a apărut deep-state. (o chestie vagă, dar simpatică pentru că, ca și teroriștii de la revoluție în 89, toți se tem de ei dar ia-i de unde nu-s)

Acum însă s-a ivit timd dar al naibii de dureros următoarea problemă: banii statului american sunt de fapt datorii și numai datorii… Adică focul care încălzea pe toți acum e numai fum.

Mai exact, datoriile depășesc tot ce produce America într-un an și jumătate.

Cu alte cuvinte statul e falit…

Datoria publică americană se ridică la 34 de mii de miliarde de dolari. La care dobânzile sunt de 1,5 de mii de miliarde (mai mult decât bugetul militar american care e de 0,86 de mii de miliarde)

Am scris cifrele ca să înțelegeți că în viața normală aceste mărimi nici nu le întâlnim. E ca și cum am vrea să comparăm dealurile subcarpatice cu munții Himalayei.

Și atunci?

Păi atunci e simplu: ori americanii fac rost de la alții mai slabi sau mai fraieri ca ei, de suma cu pricina (de exemplu cuceresc Rusia, sau China sau măcar o insulă din Caraibe să nu zică că se întorc cu mâna goală) sau pur și simplu anulează datoriile (banul fiind oricum o convenție) și spun că au dat kilometrajul la zero, mașina e ca nouă.

Și voi care vă închinați la împăratul care nu are de o cămașă nouă și nici de hârtia igienică să spele urmele pe care le lasă în istorie cum vă simțiți dragi compatrioți?

(va urma sau va fi fără urmări)

Autor: Dan Stoica

Despre autor

editor